

Γαζέττα με άλατι και πιπέρι
που είτρουγμα σπουδαίου κάθε φίνου χασομέρη

Πρώτη πρώτη έφημερίδα
που ήδγε μέσα στην πατρίδα

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘΜΟΣ 207. — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 Ιανίου 1913

Εργασία συνδρομή αδιαίρετος: Δραχμαί 0 κτιω. Η συνδρομή εις τὸ ἑξωτερικόν ἐπιβαρύνεται μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη.—
Τελευτήα: Ἐμπορικὴ Στοιχ. ἀριθ. Π.— Καταχωρήσεις καὶ διαφημίσεις ἀπαράδεικται.— Δεκτὰ μόνον παρὰπονα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐνυπόγραφα

Ἐκάστη ἐπιστολὴ διαλαμβάνουσα παρὰπονα δέον νὰ περιέχη ἐσοκλεστικὰ γραμματόσημα ἀξίας μιᾶς δραχμῆς. Δημοσιεύεται δὲ μόνον τὴ ἐγκρίσει τῆς Διευθύνσεως. Ὁ ἐπιθετικὸν νὰ μὴ δημοσιευθῇ ἢ ὑπογραφή του σημειώσῃ ἐν τῇ ἐνυπόγραφῳ ἐπιστολῇ του ἐν ψευδοῦνυμον οὐνοδήσοις.

**Ὁ Μαρομυαλιστὴς ἀγορεύει
καὶ φύλλους στ' ἄχυρα γυρεύει.**

Τὴ νύκτ' θέλεις νὰ σοῦ πῶ, Χαράνη σεβδαλή;
Μέσα στὴ ξεροτρόχαλη στραβὴ μου κεφαλή
χορεύουν τὰ πολιτικὰ παγκέσμα σερβάντα,
αἱ δὲ εἰδήσεις ξεχειλοῦν στὴ φουσκωτῆ μου τσάντα,
κι' ὁ νοῦς μου στὰ ψηλὰ περὶ κ' ἔχω, φωρᾶ, τοῦ κόσμου
τὴ χάρτα μέσ' στὰ μοῦτρα μου,
κι' ἀπ' τὰ παικίλια χρώματα στραβώνεται τὸ φῶς μου
καὶ σταματᾶ ἢ κοῦτρα μου.

Μὲ νοῦν σφουδρῶ ἱστορικῶ καὶ διπλωμάτου φίνου
θὰ σοῦ λεγα πολιτικὰ ὑφίστης σπουδαιότητος
καὶ τὴν χαώδη κίνησιν τῆς ἐλπίς ἀνθρωπότητος,—
Μὰ θὰ μοῦ κλέψῃ τ' ἄρθρο μου ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου.
— Δοῦπον γιὰ τοῦτο σιωπῶ. Δὲ γράφω γιὰ τάνειπωτα,
καὶ λέγω τὰ συνήθη συνήθη, ἤγγουν τίποτα.

Μὲ Μπάουτσερ διαύγειαν καὶ κάτι παραπάνω
τὸν κάλαμόν μου σήμερα ἀπὸ τὴ μέση πιάνω
καὶ ξεοπαθῶνω, Χασανῆ, κατὰ τοῦ Βενιζέλου,
ἐκχύνων θάλασσαν ἀφροῦ καὶ ποταμοὺς σιέλου,
κατὰ τὸ μέγα πρότυπον ἐφημερίδων ἄλλων
καὶ ἀρθρογράφων σοβαρῶν σοφῶν τε καὶ μεγάλων,
ἐν' οἷς συγκαταλέγεται κ' ἡ «Σάλπιξ» ἐπ' ἐσχάτων,
ἣτις μὲ ἀμῆνος κρίσεων καὶ ἐπιχειρημάτων
ξεμύτισε δειλὰ δειλὰ μὲ τρόπον ἰδικό της,
τὸ πρόσωπον συγκρούτουσα πῶς ἀπ' τὸ δάχτυλό της.

Ἄφνω τί κατώρθωσεν ὡς τῶρα ὁ Δευθέρης.
Γιὰ δὸς νύκτ' ἀνάμει ποσὸς μὴν ἀναφέρης.
Νὰ μὴ μοῦ πῆς περὶ στρατοῦ, μὴ σκούξης περὶ στόλου.
Περὶ τῆς Κρήτης, δυστυχῆ, νὰ μὴ μιλής καθόλου.
Τὰ Γιαλιστὰ καὶ Γιάννενα νάφισες κατὰ μέρος.
Καὶ νὰ μοῦ πῆς εἰλικρινῶς ὡς πατριώτης βέρος,

γιατί, γιατί νάφισουμε τὴ Θράκη καὶ τὴν Πόλη,
τὴν Σμύρνη τὴν πεντάμορφη καὶ τὴν Ἀσία ὅλη;

Δὲν θέλω νὰ μοῦ πῆς νανεὶς σαχλῶς καὶ ἀναλάτοις
γιὰ τὴν αἰσχρὰν συναλλαγὴν ποῦ ἔθερνε τὸ Κράτος.
Περὶ κομμάτων τίποτε δὲν δέχεται νάκούσω.
Τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἔθνους νὰ τὴν λάβω.
Καὶ ἀν' ἡλευθερώθησαν οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων,
πλὴν μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ δάκρυά του πίνον,
εἰς τῆς δουλείας τὸν ζυγὸν ἀκόμη βρασιζέται,
κ' ἐκ τοῦτου ἡ εὐαίσθητος καρδιά μου σκανδαλίζεται,
καὶ ξεφωνίζουσα οἰκτρῶς, γρυλλίζει μὲ μανία,
πῶς ἔπρεπε τὸ σύμβολον νὰ ἦναι τῶν ταγῶν μας
ἐλευθερία γενικὴ ἢ γενικὴ δουλεῖα
ὅλων ἐν γένει τῶν χωρῶν καὶ τῶν δημοσίων μας!

Ἔτσι ἐπὶ εὐλογίᾳ βασιτᾶ τὸν ἀδελφό σου,
πρέπει κ' ἐοῦ νὰ μπολιαστῆς χολέρα στὸ πλευρό σου,
γιὰ νὰ τινάξῃς κ' οἱ δυὸ μὲ χάρη τὸ σουρτουκο,
καὶ νάπομειν' ἡ μάνα σας μονάχη σὰν τὸν κοσκικο,
ὡς ποῦ κ' ἐκείνη γρήγορα νὰ πάη ἀπὸ φῶρα,
περήφανα θυμούμενη, τῶν τέκνων τῆς τῆ μῶρα.

«Ὁ πῖδ κοινὸς πολιτικὸς σ' ἐκείνην τὴν κατάστασιν
τὰ ἴδια θὰ κατώρθωσεν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν».
— (Μ' αὐτὰ ὑπαινιττόμεθα τὸν Βενιζέλον, βλάμη,
ὁμολογοῦντες σιγγλῶς πῶς κάτι ἔχει κάμη).
Ἐν τούτοις δὲν ἐπαύσαμεν νὰ φωνασκοῦμεν τότε
ἔσοι δεινοὶ πολιτικοὶ καὶ βέροι πατριῶται,
κ' ἐφέγαμεν τὰ ἔργα του καὶ Κόντιδες καὶ Ράλληδες
κ' ἠλέγχσαμε τὴν δράσιν του σοφοὶ Μαυρομιχάληδες
καὶ μ' ἓνα στόμα φάλλαμε καὶ τὸν κατηγοροῦσαμε
ὅτι ἐμεῖς στὴ θέσι του ἄλλοιῶς θὰ ἐνεργούσαμε
κι' ὅτι ἐκαῖνος γρήγορα, ὡς κυβερνᾶ καὶ πράττει,
θὰ ἔφερνε τὸ Κράτος μας στὴ κρίσι τὴν ἐσχάτη.
— Πῶς τῶρα σὰν αὐτὸν κ' ἐμεῖς θὰ πράτταμε τὰ ἴδια,
ὡς ἐξηγήσουν φωτεινῶς ἔσοι ψαρεῦσον μύδια.

Αδελφοί, καλὰ δὲν ἔκαμε καὶ τίποτε σπουδαίον,
κι' ἀκούτε ποὺ σὰς λέω,
καὶ πάρτε τὸ βρομὶ βρομὶ, στρατὶ τὸ μονεπάτι,
καὶ πανταχὸς κινεῖται
πῶς ἔκαμε τὸ Κράτος μας μεγάλο χαρμπάτι,
καὶ πόλεμον ἀνιλεῖ ἀντίκρου τοῦ ἀνοίξετε.

Ἦρθε, μὲ; λέν, τὴ χώρα τοῦ εἰς πλήρη ἀναρχίαν,
καὶ τὴν μετέβαλεν εὐθὺς μὲ θαυμαστὴν μαγείαν
εἰς ἴθνος ἔχει φήλῃσιν ταλαίως ὀρισμένῃν
καὶ ἰσχυρὰν παποῖθῃσιν κ' ἔλπιδα φωτισμένην
πρὸς μέλλον τηλαυγέστερον καὶ θαρκεῖ ἀνύφωσιν,
εἰς τρόπον ὥστε στὴ στεριά τὸ Κράτος νὰ πατήσῃ,
τοῦ μαρμαροῦ αἱ ἀφτραμαὶ κ' ἡ γάγγραινα νὰ λείψωσιν
κ' ὑπὸ γλυκεῖς χυμοὺς ζωῆς ἀνθη ζωῆς νάνθισῃ.

Τὰ ἴδια εἰς τὴν θέσιν τοῦ δὲν θάκαμναν κ' οἱ ἄλλοι,
ὅσοι κι' ἂν εἶχαν νοῦν κοινὸν καὶ σὺνηθὲς κεφάλι;
Τὶ προσπαθοῦσαν ἄλλως τε μὲ ὄλη τὴν καρδιά των
ἐν μέσῳ τοῦ κατακλισμοῦ τῆς πάλης τῶν κομμάτων;
Ρουσοφίτια; Ὅχι κι' ἀπαγα. Διαφθοράν; Καθόλου.

Ἡ θέσις νὰ μὲ πῆτε
τὴν ἀναρχίαν τοῦ στρατοῦ, τὴν ἐκλυσιν τοῦ στόλου;
— Σταθῆτε μὴ βλακίζετε, ὡ ἔξυπνοι πολῖται.

Σταθῆτε μὴ βλακίζετε. Κηρύττω πέρα πέρα
ὅτι αὐτὰ ἐφίλησαν τὴ δόλια μας Μητέρα,
γιατ' ἔφρασαν τὸν πόλεμον τὸν ἀδοξὸν ἐκείνον,
ὅσοι ἀπέβη πρὸς καλὸν ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων,
γιατὶ τοὺς ἐσωρρόνισαν, ὡ φίλοι πατριῶται,
καὶ θὰ ἴτηντο σήμερον, ἀν ἀκούσαν τότε.
Σκαρπῆτε λίγο σοβαρῶς, βάλτε μοσὰδ κομμάτι,
κ' ἐγκόψετε στὴ σκέψι μου, γιατί' εἶναι βαθυτάτη.

Μὰ τοὺς σφραῖνιτε μου αὐτὸς νὰ σὰς φωτίσω θέλει
γιὰ νὰ ἴβῃτε καθαρά τὸ μικρο-Βενιζέλο.
Κατὰ τὴν γνώμην μου λοιπὸν δὲν ἔκαμε καλὰ
νὰ βάλῃ μὲ τὸ γρόθο τοῦ στή θέσιν τους πολλὰ,
δὲν ἔπρεπε τὰ κόμματα ἀσπλάχως νὰ πατάξῃ,
ὅσα τὸ ξεχαρμάτωμα νὰ φέρῃ σὲ μὴ τάξι,
παρὰ νὰ ἔχη μέλημα τῶν φήφων τὸ κυνήγημα
πρὸς τὸ το μεταρχόμενος κάθε ἀλοχρὸν στρατηγήμα
καὶ νὰ σφραγίσῃ τὰ μάτια του στὴν κόρη; αὐτὸ τὸ ψεύτη,
ἀρῆσαν κάθε φίλον τοῦ ἀλύπητα νὰ κλέψῃ,
νὰ μὴ φροντίξῃ μηδαμῶς περὶ στρατοῦ καὶ στόλου,
νὰ φέρῃ τὴν ἀνάρθρωσιν νὰ πάῃ κατὰ διαβόλου
καὶ κολεῖται νὰ σκορπῇ πρὸς ὄλους γιὰ τὸ γούρι,
μ' ἔλεος νὰ τὰχῃ ζάχαρι καὶ νὰ τραβῇ χουζούρι.

Τότε δὲ ἦσαν λαμπρὸς κι' ἀγαπητὸς καὶ μέγας,
πρὸ πάντων ὅταν μ' ἔδινε κ' ἔμεινε μὴ θέσῃ.
κι' εἰς ἡμεῖς κατεπληθὺς νὰ διατρέφῃ εἴπως
κι' ἀρμόδιος γιὰ νὰ πταλῶ στὸ διάβολο περὶ σὺ.
Κι' ἂν ἐνέκατο τότε δὲ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάδα,
τὸ εἶπα μὲ δὲ ἦσαν καλὸ γιὰ τὴν πατρίδα,
γιατὶ θὰ βίβαμε γυαλιὰ, μοσὰδ καὶ φρονιμάδα,
μ' ἔλεος ἐνδέξω μέλλοντος ἀλόχρωσιν ἔλπιδα.

Σκαρπῆτε λίγο σοβαρῶς, βάλτε μοσὰδ κομμάτι,
κ' ἐγκόψετε στὴ σκέψι μου, γιατί' εἶναι βαθυτάτη.

Φ Ο Λ Η Ε

Οἱ φιλόσοφοι Μυτιληναῖοι, ἐπὶ τῇ φήμῃ τῆς ἐλευθέρως τοῦ στόλου μας, εὐθὺς κινεῖται νὰ ἀποθανθῶσι γλυκεῖς παλμοὺς εἰς τὰ γενναῖα τῶν στήθη. Ὁφείλομεν ὁμοῦ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἠθάνθησαν τοὺς παλμοὺς αὐτοὺς δυνατοτέρους ἀπὸ τοὺς πολλοὺς.

Εἰς τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς μεγαπαλμοὺς οἰοθηματίας πρέπει νὰ καταλέξωμεν ἐν πρώτοις τοὺς διευθυντὰς καὶ ἰδιοκτητὰς ξενοδοχείων καὶ καφετείων, οἵτινες θὰ ἔψαλλον μὲ βίην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων των τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τὸ "Μιὰρ" εἰς ἡ νύχτα στὰ βουνά, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς τσέπες τοῦ αἰ ὁποῖαι θὰ ἔβλεπον πολὺ "ἄσπρας ἡμέρας".

Καὶ δεύτερον λόγον ἐρχονται οἱ ἀποτελοῦντες τὸν κύκλον τῶν "νιζέτελεμαν", παρ' ἡμῖν, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ παραγγείλουν φράκ καὶ σμόκιν, πρὸς εὐπρόσπεσον ποφορέαν των εἰς τὸν ὄνειρευτὸν χορὸν ὅστις θὰ ἐδίδοτο πρὸς τὴν Κουντουριώτη. Διεδίδοτο μάλιστα εἰς τοὺς διαδρόμους οὗτοι θὰ παραιοσκοπία εἰς τὸν χορὸν καὶ πολλὰ ἐξ Ἀθηῶν δέσποισαι καὶ δεσποινίδες, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ Δίδες Κουντουριώτη, Μαυρομιχάλη, Καραπᾶνου, Δραγούμη, Βότσορη, Μπενάη μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐξ ἰσοφημιζομένων διὰ τὰ γαργαλιστικὰ ἑκατομμύριά των.

Ἄν δυνάμεθα πορὰ νὰ συλλυπηθῶμεν τοὺς φίλους διὰ τὴν διάφωσιν τῶν ἐλπίδων των, νὰ τοὺς συμβουλεύσωμεν δὲ νὰ κρύψουν τὰ φράκ καὶ τὰ σμόκιν δι' ἄλλην περίστασιν. Ὅχι βέβαια διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ μεγάλου Φιλέλληρος Deschamps, ὅστις, ἔν καὶ Γάλλος, σκέπτεται ἑλληνικώτερα ἀπὸ πολλοὺς ἐξ ἡμῶν, καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ περ ὑμῶν μ' ἐντιρωμῆκο ταμπούσι, παρὰ μὲ σαμπάνιες ζακούσιες καὶ Fêtes champêtres.

Διαλέξεις

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ ὀμιλήσῃ δ κ. Παναγιώτης περὶ Δανθῶδων καὶ τυροκομίας.

Κλειδοποιεῖται λοιπὸν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ κλεισιεῖσιν στὰ σπείρια των, κλειδώνοντες ἐρημητικῶς τὴς πόρτες.

Κοινωνικά.

Ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας ὁ ἴαν ἀγαπητὸς καταστὰς φίλος κ. Γ. Ζιχαρίου, φοιτητῆς τῆς Νομικῆς. Ἐρχόμεθα καλὸν κτενυόδιον.

Ὁ ἐκ Κυδωνιῶν δρωάμιος ἀγαπητὸς κ. Ἀθαν. Γκράβαλης, ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην. Οἱ παλαιοληθεῖς φίλοι τῶν συνώδευσαν μέχρι τοῦ ἀιμοπλοίου.

Δήλωσις.

Περικαλοῦνται οἱ φίλοι κ. κ. συνδρομηταὶ τοῦ «Μυτιληνίου» νὰ συγχωρῶν ἐὰν λαμβάνουν τὸ φύλλον των ἀργότερον, διότι μὴ ἔχοντες ἰδικὸν μας τυπογραφεῖον δὲν εἴμεθα πάντοτε κύριοι τῶν μέσων τῆς ἐγκαίρου ἐκτυπώσεως, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ ὑπάρχοντα τυπογραφεῖα δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀπὸ τινος παρουσιαζομένης ἐκτάκτους ἀνάγκας. Ἡ καθυστέρησίς μας ἄλλως τε αὐτῇ ἀσθόλως παραβλάπτει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου μας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εὐθηνικόν, ἔπιχον μᾶλλον τόπον περιοδικῶν.

